

HALO

*AYIN MİTOLOJİK
KARAKTERİ:*

BESTET

BU AYIN TEMASI:

TUTKU

BU AYA IŞIK TUTAN BAŞLIKLAR:

AYIN TEMASI: TUTKU

Tutku, insanların içlerindeki ateşi yakıp yüreklerini saran güçlü bir enerjidir; ama aynı zamanda ellerine kelepçeler vuran, hapseden ve kısıtlayan dehşetli bir histir...

**MÜZİSYENLERDEN
KELİMELERE**

Linkin Park'tan "Somewhere I Belong" parçasını derinlemesine inceledik ve sizlerin beğenisine sunuyoruz...

İÇİNDEKİLER

Editör:

Esila Vunay Yavaş

Sanat Yönetmeni:

Damla Kısa

Grafik Tasarımcı:

Rana Aleya Çalışkan

Sosyal Medya

Koordinatörü:

Kübra Türkyılmaz

Yazarlar:

Zeynep Arıtoprak

Esila Vunay Yavaş

Damla Kısa

Rana Aleya Çalışkan

Kübra Türkyılmaz

Web adresi:

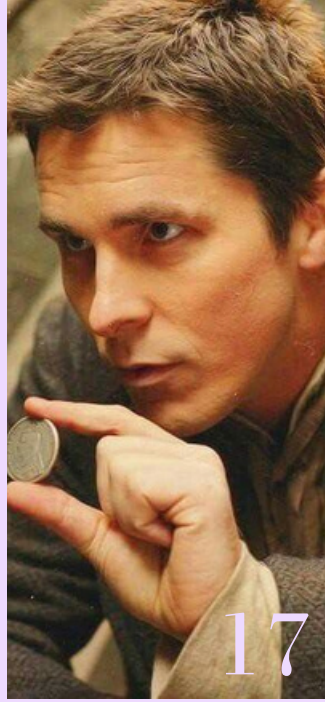
haloedebiyat.wordpress.com

Instagram:

@haloidergisi

Eser alımı:

haloidergisipau@gmail.com

Giriş	02
Tutkunun Edebiyattaki Yeri	03
Darkula, Troilus ve Cressida, Yuvaya Dönüş	
Şiir Çevirisi	11
She Walks in Beauty - Lord Byron	
Ayın Mitolojik Karakteri	12
Mısır tanrıçası Bestet	
Sanat Köşesi (FİLM, RESSAM, KİTAP, MÜZİK GRUBU)	16
The Prestige, Rambrandt van Rijn, Anna Karenina, Linkin Park	
Ayın Öne Çıkanları	38
Temmuz ayı	
Etymology & Latin	39
passion - soul - romance - attraction - storm - existence	
Sizden Gelenler	45

Tutku, insan ruhunu besleyen içsel bir ateş olduğu gibi derin bir amaç ve tatmin duygusunu ateşler. Olağanüstü başarıların, inanılmaz ustalığın ve boyun eğmez kararlılığın ardındaki itici güçtür. Alanına bakılmaksızın tutku, engelleri aşmak ve insanları en yüksek hedeflerine yönlendirmek için inanılmaz bir kapasiteye sahiptir. İlgi alanlarını benimseyen insanlar kendilerini, hayatlarını iyileştiren ve çevrelerindeki insanlara ilham veren dönüştürücü bir yola girerken bulurlar. Bunu sarsılmaz bir bağlılıkla ve inançla yaparlar. Bir dinçlik ve tutku kaynağı olan bu inanılmaz güç, geleceği biçimlendirme ve sıradanlıktan olağanüstüyü yaratma yeteneğine sahiptir. Yine de tutku, herkesin bünyesinde aynı işlemez. Her şeyin fazlasının zarar olduğu gibi, tutkunun da fazlası zarardır ve hatta insanı aldatabilir. Bir amaca veya hedefe derinlemesine odaklanıldığında, bireyler inançlarıyla uyumlu bilgileri seçici bir şekilde yorumlayarak ve çelişkili kanıtları göz ardı ederek önyargılı bakış açıları geliştirebilirler. Bu doğrulama önyargısı, gerçeklik algılarını çarpıtabilir. Ayrıca tutku, bireyleri eylemlerinin olası olumsuz sonuçlarına karşı körleştirebilir ve neden olabilecekleri zararı göz ardı etmelerine yol açabilir. Tutku olumlu bir itici güç olsa da bu aldatıcı tuzaklarına düşmekten kaçınmak için öz farkındalığı ve dengeli bir bakış açısını korumak çok önemlidir. Bu bağlamda, edebiyata yansıyan “tutku” konseptini birkaç farklı roman üzerinden ele alıp değerlendirmek ve örneklendirmek yardımcı olacaktır.

TUTKU

Drakula – Bram Stoker

Bram Stoker'ın yazdığı “Drakula” romanında, tutkunun varyasyonlarını görürüz. Her ne kadar bu roman, konu itibari ile korku ve gotik elementler içermesiyle bilinse de karakterlerin altında yatan tutkuyu analizlerimizde görebiliriz. Örneğin, Drakula, birçok açıdan farklı tutku perspektifiyle gözler önüne sunulur.

Bunlardan birisi romantik tutkudur, romanın da temalarından olan aşk ve şehvet ikilisine destek verdiği gibi, Harker ve Mina arasındaki ilişkiye dair dile getirilen arzular bunu açığa vurur. Aralarındaki tutkulu bağ, vampirin cazibesine karşı koymaya ve aşkları için savaşmaya çalışırken sınanır.

İkinci tutku ise şehvet dolu arzulardır. Drakula'nın kendisi karanlık, baştan çıkarıcı bir tutkuyu temsil eder. Doğaüstü yeteneklerini hem erkekleri hem de kadınları cezbetmek ve manipüle etmek için kullanır, onların zihinleri ve bedenleri üzerinde kontrol kurar. Kurbanlarını cezbetme ve yozlaştırma yeteneği, yasak arzuların ve kontrolsüz tutkunun tehlikeli cazibesinin bir temsili olarak görülebilir.

Üçüncüsü ise ruhsal tutkudur. Romandaki karakterler, sevdiklerini korumak ve dünyayı vampirlerin kötülüğünden kurtarmak için tutkulu bir arayışla hareket ederler. Van Helsing ve vampir avcıları grubu, adalet duyguları ve başkalarının iyiliğine olan bağlılıklarıyla motive olarak, doğaüstü tehditle yüzleşmek için sarsılmaz bir kararlılık sergilerler.

Dördüncü olarak fiziksel, yani Freudyen bir terimle ‘hayatta kalma içgüdüleriyle’ oluşan tutkudan bahsedebiliriz. Burada en çok Drakula’nın savaşını görürüz, zira kana olan doymak bilmez açlığı, varlığını sürdürebilmek ve gücünü korumak için duyduğu tutkulu arzudan kaynaklanır. Kan ihtiyacı, onu insanları avlamaya ve onlardan beslenmeye motive eden, her şeyi tüketen bir tutku haline gelir. Drakula’nın bastırılmaz susuzluğu roman boyunca eylemlerini yönlendirir ve kurbanlarının peşinden amansızca gitmesini sağlar.

Bu tutkulu unsurlar romanın karmaşık ve zorlayıcı doğasına katkıda bulunarak onu gotik edebiyatında kalıcı bir klasik eser haline getirir. En nihayetinde, yaşarken hissedilen tutkunun sonlarını getireceğini bilmeyen karakterler, dozunu ayarlayamazken, durdurulamayan tutkular ve arzular onların mezarlarını kazar.

Son olarak, entelektüel tutku. Karakterler Drakula’yı çevreleyen gizemleri çözerken ve onu yenmenin yollarını ararken entelektüel arayışlara girerler. İpuçlarını araştırma ve deşifre etme süreci tutkulu bir bilgi arayışı, analitik düşünme ve problem çözme gerektirir. Bu entelektüel tutku, karanlığın güçlerini anlamaya ve onlarla savaşmaya adanmışlıklarını gösteren Van Helsing gibi karakterler tarafından somutlaştırılır.

Troilus ve Cressida - Shakespeare

Benzer içgüdüleri Shakespeare'in ünlü Troilus ve Cressida oyununda da görürüz. Troyalı bir prens olan Troilus, Troyalı bir kadın olan Cressida'ya karşı tutkulu bir aşk yaşar. Cressida'ya olan tutkusu yoğun ve tüketici olarak tasvir edilir. Troilus'un Cressida'ya olan tutkusu, savaş alanında hayatını riske atmak ve onun sevgisini kazanmak için umutsuz girişimlerde bulunmak da dâhil olmak üzere onu büyük çaba sarf etmeye iter. Duyguları ezici ve her şeyi tüketen olarak tasvir edilir ve çoğu zaman düşüncesiz eylemlere yol açar.

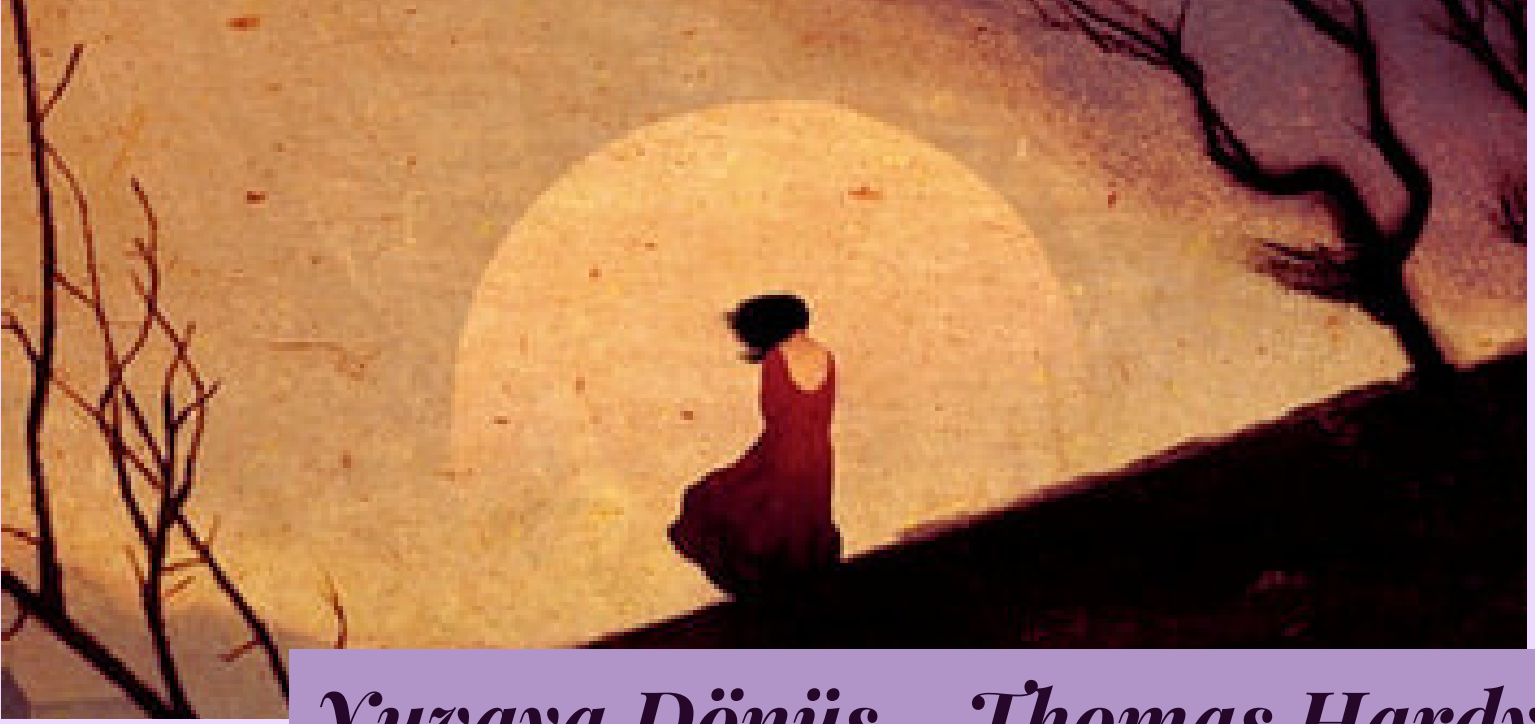
Benzer şekilde, Cressida'nın karakteri de farklı bir şekilde de olsa tutkuyla şekillenir. Başlangıçta Troilus'un aşkına karşılık verir, ancak daha sonra Truva Savaşı'nın ortasında kalır ve Yunan ordusuna karışır. Yunan kampındayken Cressida, Troilus'a olan sadakati ile bir Yunan savaşçısı olan Diomedes'e karşı artan sevgisi arasında kalır. Onun çelişkili duyguları ve arzuları, tutkunun karmaşıklığını ve kişinin sadakatini hatta seçimlerini etkileme yeteneğini vurgular.

Bununla birlikte, oyun aynı zamanda tutkunun karanlık tarafını da keşfederek onu vefasız ve güvenilmez olarak tasvir eder. Hem Troilus hem de Cressida dış etkenlerden ve değişen koşullardan etkilenerek ilk duygularına ihanet etmiş olarak betimlenirler. Nihayetinde tutkularının geçici olduğu, siyasi ve kişisel çıkarlar tarafından kolayca yönlendirildikleri kanıtlanır.

Shakespeare, "Troilus ve Cressida" da tutkunun karakterleri nasıl körleştirebileceğini, algılarını nasıl çarpıtabileceğini ve nihayetinde çöküşlerine yol açan aceleci kararlar almalarına nasıl neden olabileceğini vurgular. Oyun, kontrolsüz tutkunun güvenilmezliğine ve aldatıcı doğasına karşı uyarıcı bir hikâye olarak hizmet eder.

Yuvaya Dönüş - Thomas Hardy

Son olarak, Thomas Hardy'nin "Yuvaya Dönüş" kitabında da tutkunun izlerini görürüz. Ana karakterlerden biri olan Eustacia Vye, hikâye boyunca tutku ve özlemi temsil eder. Eustacia'nın tutkulu doğası, romanın geçtiği Egdon Heath'in sınırlarının ötesinde bir yaşam arzusunda kendini gösteriyor. Şehrin cazibesine kaçmayı ve daha canlı ve kozmopolit bir ortamda heyecan ve tatmin bulmayı hayal ediyor. Farklı bir hayata duyduğu yoğun özlem, eylemlerini ve kararlarını körüklüyor, nihayetinde de çöküşüne yol açıyor.

Tutkuyu temsil eden bir başka karakter de Paris'te yaşadıkdan sonra fundalığa dönen Clym Yeobright'tır. Clym, kırsal kesimde yaşayan halkı eğitime ve onların yaşamlarını iyileştirme tutkusuyla hareket etmektedir. Onun idealizmi ve sosyal değişim arzusu, kasaba sakinlerinin muhafazakâr değerleriyle çatışır, tearuzlara ve yanlış anlamalara yol açar.

Benzer şekilde Damon Wildeve da kendi tutkuları tarafından kandırılır. Eustacia'ya olan aşkı ile Thomasin Yeobright'a olan bağlılığı arasında kalır. Arzularını kontrol edememesi, kalp kırıklığı ve ihanetle sonuçlanan fevri kararlar almasına neden olur. Damon'ın tutkuları muhakeme yeteneğini gölgelemekte, aşkın ve bağlılığın gerçek değerini anlamasını engellemektedir.

Tutku aynı zamanda karakterlerin kendilerine ve başkalarına dair algılarını çarpıtarak onları aldatır. Örneğin Eustacia ve Damon, ilişkilerini büyük ve tutkulu bir aşk hikâyesi olarak görürler ve eylemlerinin çevrelerindeki insanlar üzerindeki sonuçlarını görmekten aciz kalırlar. Tutkuları, başkalarının refahı da dâhil olmak üzere, kendi arzularını her şeyin üstünde tutmalarına yol açar.

"Yuvaya Dönüş "te tutku, karakterleri sahte bir tatmin ve mutluluk duygusuna sürükleyerek onları aldatır. Onları eylemlerinin olası sonuçlarına karşı körleştirir, gerçeklik algılarını çarpıtır ve nihayetinde onları trajedi ve pişmanlık yollarına sürükler. Hardy; tutkuyu, cazibesine kapılanları hem heyecanlandırabilen hem de kandırabilen iki ucu keskin bir kılıç olarak tasvir eder.

Sonuç olarak örneklerden de yola çıktığımızda diyebiliriz ki tutku, insan deneyiminin büyük gobleninde, karmaşık bir iplik örür; aynı anda hem büyüler hem de sarhoş edici cazibesini kucaklamaya cesaret edenleri baştan çıkarır.

Ancak, büyüleyici görünümünün altında, en kararlı ruhları bile yoldan çıkarabilecek ince bir aldatmaca yatar. Alevinin yoğunluğu, gözleri mantığa kör eder, algının dokusunu bozar. Bireyler, kendilerine rehber edindikleri hararetli tutkuyla, onun baştan çıkarıcı kucağına kapılır ve objektifliklerini onun kaprisli entrikalarına teslim ederler.

Tutkunun coşkusunun pençesinde, dünya önemsizleşir, kalbi ve zihni tüketen tekil arayış tarafından gölgede bırakılır. Miyop bir mercek gibi, bakışları daraltır, çevresel gerçekleri gizler ve onları önemsiz hale getirir.

Bir zamanlar kolayca görülebilen kusurlar ve eksiklikler, tutkunun ele geçmez vaaadinin hararetli arayışında bir kenara atılan önemsiz şeyler haline gelir. Böyle bir kendinden geçme hali, büyüleyici olsa da bireyleri bir aldatmacaya karşı savunmasız, gölgelerde gizlenen tuzaklara karşı hassas bırakır.

She Walks in Beauty

She walks in beauty, like the night
Of cloudless climes and starry skies;
And all that's best of dark and bright
Meet in her aspect and her eyes;
Thus mellowed to that tender light
Which heaven to gaudy day denies.

One shade the more, one ray the less,
Had half impaired the nameless grace
Which waves in every raven tress,
Or softly lightens o'er her face;
Where thoughts serenely sweet express,
How pure, how dear their dwelling-place.

And on that cheek, and o'er that brow,
So soft, so calm, yet eloquent,
The smiles that win, the tints that glow,
But tell of days in goodness spent,
A mind at peace with all below,
A heart whose love is innocent!

Lord Byron

Güzelliklerde yürür,
Bulutsuz iklimlerin ve yıldızlı gökyüzünün gecesi gibi;
Karanlığın da aydınlığın da en iyisidir
Onun bakışlarıyla ve gözleriyle tanışın;
Yumuşacık ışıkla olgunlaştırılmış
Hangi cennetin şatafatlı gününü reddeden.

Bir gölge daha fazla, bir zerre daha az,
Her simsiyah kuzgunlu ağaçlarda dalgalanan
Tarifi namümkün zarafetin yarısı bozulmuştu,
Ya da usulca aydınlatır o'nun yüzünü;
Düşüncelerin huzurla tatlıca ifade edildiği yeri
Ne saftır, ne kadar değerli yerlerdir.

Ve o yanakta, o alında,
Yumuşacık, sakincene, yine de dokunaklı,
O galip gülümsemeler, parıldayan izler,
Ama iyilikle geçen günleri anlat,
Aşağıdaki her şeyle barışık bir zihin,
Sevgisi masum olan bir yürek!

Aynın mitolojik karakteri —

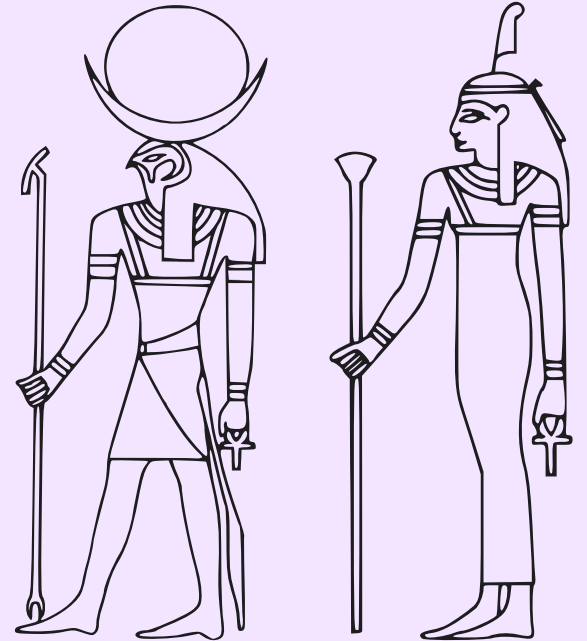

BESTET

kedigiller, aşk, koruma,
parfüm, güzellik ve dans tanrıçası

Kalbinde Nil Nehrinin aktığı Mısır denince akla gelen ilk şeylerden birisi de mumyalar, piramitler, hiyeroglifler, firavunlar ve Sfenkslerdir. Firavun dendiğinde hepimiz Hatşepsut, Büyük Ramses ve Tutankamon'u mutlaka anımsarız. Aynı zamanda denizler, dağlar ve çöllerle sarıpsarmalanmış Mısır, son derece eşsiz bir coğrafyaya sahiptir.

Bu ay ele alacağımız güzide tanrıçamız Bestet, antik Mısır mitolojisinde önemli bir tanrıça olarak kabul edilen bir figürdür. Çeşitli kaynaklardan edinebildiğimiz bilgiler ışığında diyebiliriz ki, Bestet; güneş tanrısı Ra ve büyücü tanrıça İsis'in kızıdır. Aynı zamanda güneş tutulmasına sebep olabilecek kadar güçlü bir tanrıça olduğu söylenmektedir.

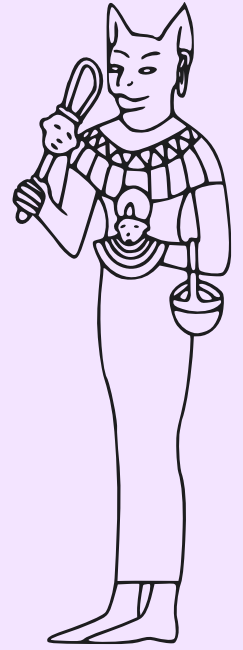

Güneş Tanrısı Ra & Büyücü Tanrıça İsis

Türkçe kaynaklarda genellikle "Bastet" veya "Bast" şeklinde de adlandırılan bu tanrıça, Mısır'ın bereket, aile, doğurganlık, sevgi ve koruyuculuk gibi konularıyla ilişkilendirilir. Pek çok konuya eli kolu uzanan, adeta anneler gibi on parmağında on marifet olan bir tanrıçadır. Aynı zamanda avlanma ve savaş tanrıçası olarak da anılır.

Bestet, kedigiller familyasından bir kedi veya aslan şeklinde temsil edilir ve genellikle başında kedi kafası olan bir kadın olarak betimlenir. İnsan ve kedi birleşimi olarak resmedilen bu değerli tanrıça, Mısır mitolojisinde hem insan hem de hayvan özelliklerini temsil ettiği için büyük bir öneme sahiptir.

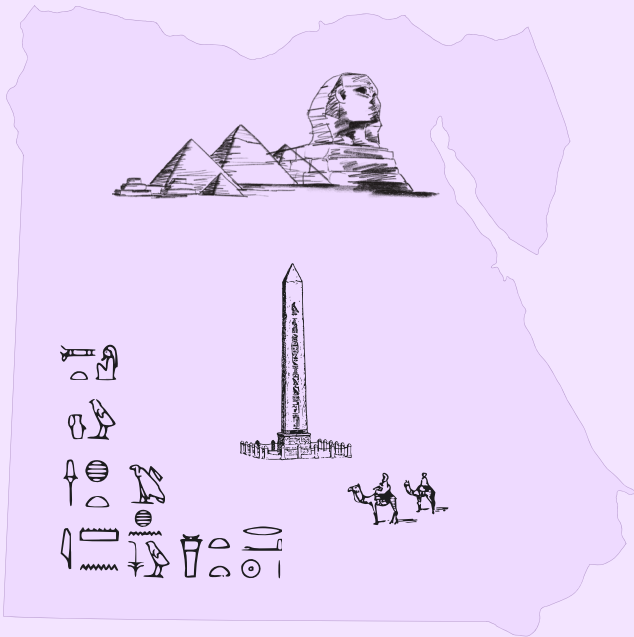

Mısır'ın güneyindeki Bubastis şehri, Bestet'in en önemli kutsal alanlarından biridir. Bubastis, antik Mısır'da Bestet'e adanmış bir tapınak kompleksine ev sahipliği yapmaktadır. Burası, Bestet'e yapılan saygıyı ve tapınmayı simgeler; onun koruyucu ve özellikle annelik niteliklerine odaklanır. Tapınakta Bestet'e adanmış çeşitli sunaklar, heykeller ve rahipler tarafından gerçekleştirilen dini ritüeller bulunur.

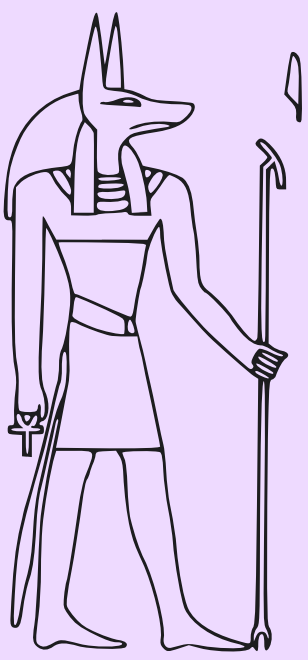
Bestet'in en belirgin özelliklerinden biri koruyucu niteliği ve özellikle evcil kedilere olan ilgisidir. Mısırlılar, evlerine giren fareleri ve diğer zararlı canlıları avlamak için kedilerin gücünden ve kedi tanrıçası Bestet'in korumasından yararlandıklarına inanırlardı. Bu nedenle kediler, Mısır toplumunda kutsal olarak kabul edilir ve önemli bir simgedir.

Bestet'in diğer bir önemli yönü de savaş tanrıçası olarak kabul edilmesidir. Mısırlılar, Bestet'in savaşta güçlü bir koruyucu olduğuna inanıyorlardı. Özellikle Mısır firavunları, Bestet'esavaşlarda zafer kazanmak ve düşmanlarına karşı korunmak için dua ederlerdi. Kısaca diyebiliriz ki Yunan mitolojisinde Ares, Roma'da Mars ne ise, Mısır mitolojisinde Bestet o'dur.

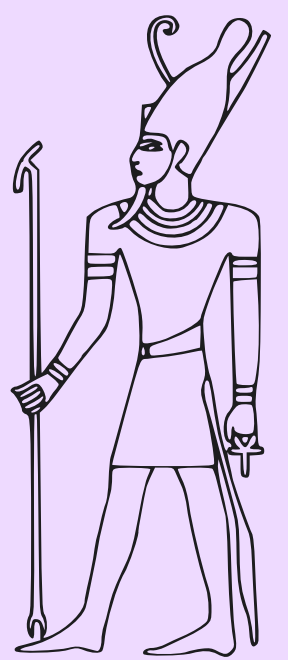

Mısır mitolojisinde Bestet, diğer tanrılarla da sık sık ilişkilendirilen bir tanrıçadır. Örneğin, Güneş tanrısı Ra'nın kızı ve Amon'un kardeşi olarak kabul edilir. Aynı zamanda diğer önemli tanrı ve tanrıçalarla da ilişkilendirilerek farklı mitolojik hikayelerde yer alır.

Anubis

Ne ilginçtir ki isminin anlamı “merhem şişesinin (kadını)” anlamına gelmektedir. Zamanla, kendisi de bir koku tanrıçası olmuştur. Dahası, Anubis (ölüm ve cenaze tanrısı) mumyalama tanrısı olduğunda merhem (veya koku tanrıçası) olarak Bestet (veya Bast), onun karısı olarak ilişkilendirilmiştir.

Amon

Popüler kültürde de sık sık görebildiğimiz Bestet pek çok farklı sanat eserine ilham kaynağı olmaya devam etmektedir. İşin ilginç kısmı, Best ve Bestet isimleri Tetris benzeri bir oyuna ve bir Discord yardımcı botuna ilham olmuştur. Discord’daki bu güzide bot; moderasyon, Discord rengi, sunucudan banlama gibi pek çok işe yarar.

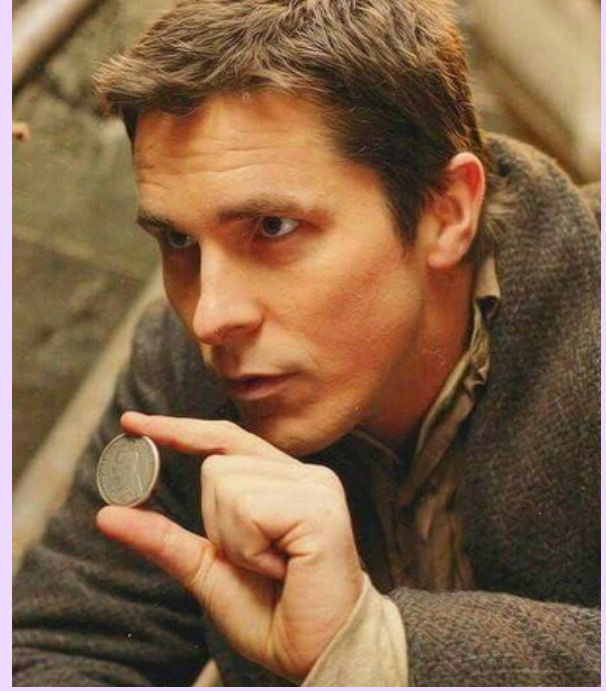

*sanat
köşesi*

The Prestige

Tutku, önce bir küçük kıvılcım gibi başlar, zamanla kişinin kalbini alevlendirir. Bu alev başlangıçta heyecan vericidir ve insanı harekete geçirir. Ancak tutkunun ateşi, kontrolsüz bir şekilde büyüyerek kişinin ruhunu ve çevresini de yakıp küle çevirebilir.

"The Prestige" filmi, tutku teması etrafında dönen karmaşık ve sürükleyici bir hikâye sunar. Christopher Nolan'ın yönettiği ve Christopher Priest'in aynı adlı romanından uyarlanan bu film, Alfred Borden (Christian Bale) ve Robert Angier (Hugh Jackman) arasındaki rekabeti anlatır. İki sihirbazın başlangıçta dostça olan ilişkileri, zamanla kişisel hırslarının ve tutkularının kontrolsüz bir şekilde büyümesiyle bozulur.

Tutku, filmde ana tema olarak ağır basar ve karakterlerin yaşamlarını derinden etkiler. Alfred ve Robert, her ikisi de mükemmelliği arzulayan ve izleyicileri şaşırtmak için sıra dışı numaralar sergileyen sihirbazlardır. Başlangıçta birbirlerine saygı duyarlar ve aynı amaca yönelirler: seyirciyi büyülemek. Ancak Alfred'in tutkusu, sınırları zorlamak ve daha iyi numaralar ortaya koymak istemesine yol açar. Bu hırsı, Robert'ın eşinin trajik bir şekilde ölümüne sebep olur: Alfred'in gösterisinde kullanılan bir numara sırasında, Robert'ın eşi Julia, su dolu bir tankın içinde tutsak kalır ve boğulur.

Film kesitleri

Başlangıçta bu durumu bir kaza olarak algılayan Robert, sonradan bunun Alfred'in bir oyunu olduğunu düşünür. Eşinin ölümüne karşı duyduğu öfke ve intikam arzusu, Robert'ın tutkusunun karanlık bir yöne evrilmesine neden olur. Nitekim, dostluklarının yerini intikam duygusu alır.

Sihirbazın yaptığı gösteride üç aşama bulunur;

Vaat: Sihirbaz bu aşamada insanlara basit bir şey gösterir. Bu bir kafes içerisinde bulunan kuş ya da bir iskambil destesi olabilir. Daha sonra sizden gösterdiği nesneyi incelemenizi ister. Her şey normal gibi görünür. Ancak gerçek öyle olmayabilir.

Dönüşüm: Bu aşamada sihirbaz gösterdiği nesneyi olağanüstü bir şekilde başka bir nesneye dönüştürür. Bir seyirci olarak burada merak içerisinde bir sonraki aşamada ne olacak diye bekliyor olabilirsiniz, ki bu tür bir merak çok normaldir. Çünkü ilk başta baktığınızda sihirbazın bunu nasıl yaptığını anlayamazsınız.

Prestij: Bu aşama gösterinin son kısmıdır. Sihirbaz bir önceki aşamada kaybettiği şeyi garip bir şekilde tekrar ortaya çıkarır. Bu aşama en zor ve gösterinin alkış almasını sağlayan aşamadır. Böylelikle sihirbaz bu aşama sonucunda insanları etkiler ve kafalarda soru işareti bırakarak gözden kaybolur...

Film kesitleri

Robert, Alfred'in en can alıcı gösterisi olan "Yer Değiştiren Adam"ın prestij bölümünü nasıl başardığı konusuna kafasını takmış durumdadır ve hem sırrını öğrenebilmek hem de canını yakmak için bir gösterisinde Alfred'in eline ateş etmek de dahil olmak üzere her yöntemi dener. Gösteriyi bir dublör bularak gerçekleştirmeyi başarmıştır ancak bu defa da prestij bölümünde sahnede kendisi değil dublörü olduğu ve alkışlardan yoksun kaldığı için bu durumu kendisine yedirememiştir.

Artık durdurulamaz birine dönüşmüştür. Hatta hırsı öyle bir noktaya ulaşmıştır ki bir süre sonra yaptıklarını eşinin intikamını almak için değil, alanında yükselme arzusuyla ortaya koyduğunu algılamaya başlarız. Aynı zamanda o dönem Thomas Edison'la tartışma içerisinde olan Nikola Tesla ile de görüşme içerisinde. Tesla'nın icat ettiği bir makine sayesinde kendisini kopyalayarak Alfred'in gösterisini, prestij bölümünde sahnede bizzat bulunarak taklit edebilme fırsatı eline geçmiştir artık.

Aynı zamanda filmin bu kısımlarında, iki bilim insanı arasındaki tutku ve hırs savaşına tanıklık ediyor olmamız, sihirbazlarımızın arasındaki çekişmeyi anlamamızı daha da pekiştirir. Hayatın her alanında tutku hissinin var olduğunu ve ipleri eline almasına izin vermememiz gerektiğini bizlere hatırlatır.

Film kesitleri

Filmin sonunda büyük bir sürprizle karşılaşılır. Alfred Borden'ın aslında bir ikizi vardır. Film boyunca Alfred'in sihirbazlık gösterilerindeki büyüleyici numaralarının arkasındaki sırrı çözmeye çalışırken, izleyiciye birçok ipucu verilir. Ancak gerçek sürpriz, Alfred'in Fallon isminde bir ikiz kardeşinin olması ve birlikte sahne performanslarına çıktıklarının ortaya çıkmasıyla anlaşılır. Bu, Alfred'in "Yer Değiştiren Adam" gösterisindeki sırrını açıklar.

Tutkuları hayatlarına öyle yön vermiştir ki, bütün ömürleri birbirlerinin hayatlarını dönüşümlü yaşayarak geçmiştir. Bu da tutkunun ne kadar kuvvetli olduğunu adeta bir tokat gibi suratımıza çarpar.

Koca hikâyeden elimizde kalan ise, Julia'nın ölümünden sorumlu tutulduğu için idam edilen bir Alfred, ikizini kaybetmiş bir Fallon, Tesla'nın makinesi yardımıyla gösterisinin prestij bölümü esnasında sahnede bulunup alkış alabilmek için klonlarını defalarca öldüren ve sonunda da Fallon tarafından öldürülen Robert, son olarak yıllarca eşi ve ikizinin aynı anda kendisine kocalık etmiş olduğunu öğrenip hayatını sonlandırmış bir Sarah olur...

Rembrandt van Rijn

Doğum: 15 Temmuz 1606
Hollanda, Leiden

Ölüm: 4 Ekim 1669 (63 yaşında)
Hollanda, Amsterdam

Rembrandt, 15 Temmuz 1606'da Hollanda'da doğmuştur. Resim okullarına kaydolmuş, nasıl resim çizileceğini ve boyaların nasıl hazırlandığını Jacob Isaaksz tarafından öğrenmiştir (evet, o zamanlarda ressamlar kendi boyalarını kendileri yapardı). Rembrandt Henüz gençken 1627'de kendi atölyesini açmış ve tutkuyla yaptığı sanatında gittikçe ustalaşan ressamımız o bölgenin en değerli ve aranan ressamı haline gelmiştir.

Ama bu başarıya rağmen hayatı çok iyi değilmiş. Varlıklı bir ailenin kızına âşık olan Rembrandt sosyal sınıf farklılıklarıyla boy ölçüşemezmiş; ama kız da ona âşık olmuş olmalı ki tüm geleneklere rağmen evlenmişlerdir. Rembrandt karısını resmetmeyi çok severmiş ve birçok tablosunun arka planında ona yer vermiştir. Eşinin ölümünden sonra resim stili değişmiştir ve yedi yıldan fazla bir süre yağlı boya yapmamıştır. Resme döndüğünde bile eserleri karanlık, yalnızlık ve keder dolu hale gelmiştir.

Rembrandt van Rijn

Storm on the Sea of Galilee

Tutku her şeye karşı duyulabilir. Bir işi tutkuyla yapabilirsiniz, bir takımı tutkuyla tutuyor ve destekliyor olabilirsiniz veya birini tutkuyla sevebilirsiniz. Ama tek bir şeye tutkuyla bağlı olduğumuzu anlamayız ölümün eşiğine gelene kadar: Yaşamın kendisi.

Esaretin Bedeli filminde geçen bu alıntıyı duymuşsunuzdur, “Ölmek mi istiyorsun? Git o zaman at kendini denize. Beş saniye sonra hayatta kalmak için çırpındığını fark edeceksin.” Tabloda tam olarak bu hayata tutunma tutkusunu tasvir etmektedir.

Celile Denizi’ndeki Fırtına tablosu İncil’de geçen bir hikâyeyi resmetmektedir. Öncelikle şundan bahsedelim Celile İsrail’de bir yerdir ve İsa’nın da suları üstünde yürüdüğü yer olarak geçmektedir. Tablonun hikayesi ise kısaca şöyledir; gemidekiler bir fırtınayla karşı karşıya kalırlar, İsa Mesih ise dalgaları sakinleştirerek teknedekileri kurtarır.

Fırça darbeleri —

Şiddetli fırtına karşısında balıkçı teknelerini kurtarmak için mücadele gösteren bir grup adam görürken, tabloya baktıkça bazı şeyler dikkatimizi çekmeye başlar.

Tablonun aydınlık yerinde adamların can havliyle tekneyi kurtarmaya çalıştıklarını, sudan kayganlaşmış zemine rağmen sımsıkı tutukları halatlar göze çarpar. Yüzlerine vuran dalgalara rağmen tekneden düşmemek için hayata tutunmaya çalışan genç ve yaşlı adamlar...

Daha karanlık olan sol kısımda ise adamların İsa'nın çevresine toplanmış olduğunu ve ona yalvarırcasına dua ettikleri dikkatimizi çekmektedir.

Dehşetle bakan suratların arasında bir tek İsa'nın yüzü sakindir. Hatta daha yakından baktığımızda İsa'nın etrafında bir ışık hüzmesi, bir hale olduğunu görürüz. Bir yandan adamlardan birinin kustuğu diğer yandan ise dizlerine çökmüş yalvaran adamlar resmedilmiş.

Fırça darbeleri —

Her bir adamın mimikleri o kadar özenle çizilmiştir ki tabloya baktıkça biz de kendimizi o teknedeymişiz gibi hissediyoruz, aynı Rembrandt'ın kendisi gibi. Teknenin orta yerinde aydınlık ile karanlık arasında kalan ve doğrudan bize doğru bakan biri var. Bu ise kendini tabloya dahil etmiş Rembrandt'ın ta kendisi.

Maalesef ki bu tablo 18 Mart 1990'da çalınmıştır. Polis kılığına girmiş iki hırsız, acil servise gideceklerini söyleyerek müzeye girerler ve bu tabloyla birlikte on iki eseri çalarlar.

Bu tablolar günümüzde bulunamamıştır ve hala tarihin en büyük sanat hırsızlığı olarak kabul ediliyor. Her şeye rağmen müzede boş çerçeveleri hala orijinal yerlerinde asılı duruyor belki de bir gün bulunması ve tekrar asılması umuduyla.

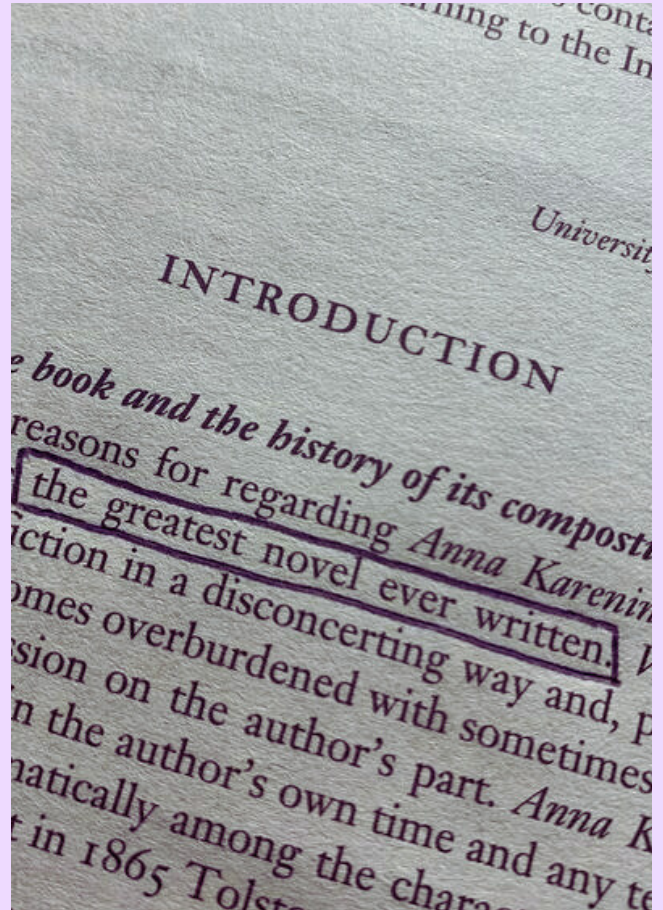

Anna Karenina

İnsan ne kadar karmaşık ve tahmin edilemez yaratılmış ise, Anna Karenina da o yaratılışın gerçek bir sembolüdür. Tolstoy'un "yazdığım ilk gerçek roman" olarak tanımladığı Anne Karenina ne tam olarak otobiyografik ne de kurgusaldır. Tolstoy'un hayat tecrübeleri ve gözlemleriyle oluşmuş bir kurgudur. Genellikle Tolstoy'un romanlarında gördüğümüz birey ve toplumun aralarındaki organik bağ ile sürdürdükleri hikayelerini, Anna Karenina döngüyü kırdığı gibi tersine çevirir. Çoğalarak var olan toplum ve insan ilişkisi üzerine bir kırılma dönüşümü başlar.

Sanat değişimdir.

Toplumun en ufak parçaları olan bizlerle başlar ve yayılarak devam eder. Anna Karenina ise, dünya çapında en çok yabancı dile çevrilen kitaplardan biri olarak, farklı altyapısı olan bireylere ulaşmayı sürdüren bir eserdir. TIME dergisinin yüz yirmi beş çağdaş yazar arasında yaptığı ankete göre, dünyanın en iyi romanı seçilmiştir. Anna Karenina; içinde yaşadığı fırtınalarla, sıkışmışlığıyla, ahlak dürtüsüyle, aşkıyla, pişmanlıkları ve çaresizliğinin yön verdiği cesur kararlarıyla değişimin ta kendisi olmaya devam etmektedir.

Yazarlardan eserlere

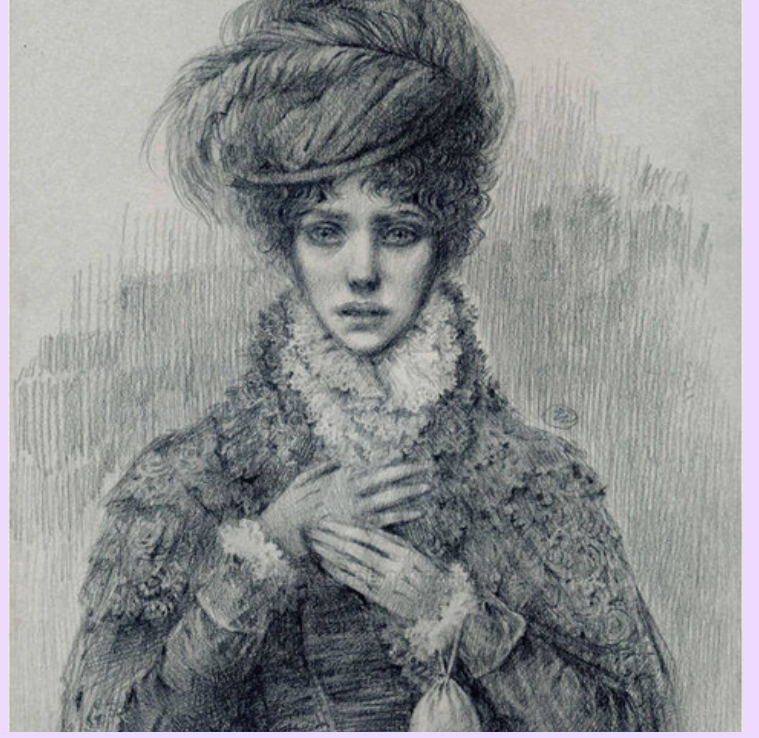
İlk olarak önde gelen The Russian Messenger dergisinde bir dizi bölüm halinde yayınlanan Anna Karenina (1877), 19. yüzyılın en çok okunan ve en ünlü edebiyat eserlerinden biridir. Rus yazar Leo Tolstoy tarafından kaleme alınan Anna Karenina, romanın baş karakteri olan aristokrat Rus Anna Karenina'nın genç bir subay olan Kont Vronsky ile yaşadığı akıl almaz ilişkiyi anlatır.

Tolstoy onların aşk ilişkisini her şeyi tüketen, yoğun ve duygusal çalkantılarla dolu olarak sunar. Anna ve Vronsky'nin tutkulu ilişkisi aracılığıyla Tolstoy, kontrol edilemeyen arzuların gücünü, kaynağını ve sonuçlarını vurgular. Anna ve Vronsky'nin (ve Anna'nın kocası Karenin'in) hikayesi yaşanırken, eş zamanlı olarak, ilki zengin bir toprak sahibi, ikincisi genç bir aristokrat olan Levin ve Kitty'nin evliliğinde bulunan daha bastırılmış, ve itaatkâr bir aşkla karşılaştırarak anlatılır. Tolstoy, Levin ve Kitty'nin ilişkisi üzerinden; ortak değerlere, saygıya ve bağlılığa dayalı bir aşkın, kalıcı mutluluk ve tatmin getirebileceği fikrini irdeler.

Yazarlardan eserlere

Anna Karenina bir roman olarak ele alındığında eleştiriye ve farklı anlamlar çıkartmaya çok açık bir şekilde sergilenir bizlere. İçinde bulunduğu dünyanın saygıdeğer bir üyesi olarak sayılırken, kendi içindeki dünyada kaybolmuş bir kadınla karşılaşırız. Hikâye boyunca iç sesiyle bir olduğumuz karakter, Tolstoy'un “doğal insan” sınıflandırmasında yer almak için yaratılmıştır adeta.

Fakat hikayemiz sadece güzel Anna'ya odaklanmakla da kalmaz, tüm karakterlerin kıyaslamaları ve çeşitlendirilmeleriyle, insan doğasını ve kültürel ideolojileri de gözler önüne serer. Her karakterin temsil ettiği “ben” ve sonunda dönüşmüş olacağı “ben” birbirinden farklıdır. Tolstoy'un karakterlerle elde etmek istediği etki ise kişisel yaşamlarının ötesine uzanır. Tolstoy, karakterlerin deneyimlerini 19. yüzyıl Rus toplumunun kısıtlayıcı sosyal normları ve ahlaki kodları hakkında yorum yapmak için kullanır. Anna'nın tutkusunun peşinden gidip kocasını ve oğlunu terk etme kararı, dönemin katı ahlaki standartlarını ve çifte standartlarını yansıtacak şekilde; toplum tarafından şiddetli bir yargılama ve kınamayla karşılaşılır. Hikâye Anna'nın abisi Stiva'nın eşi Dolly'i aldatmasının ortaya çıkması ve pişmanlığıyla açılmaktadır. Aşk, tutku ve kültürel normları irdelerken, tanındıktır ki, birbirine düğüm olmuş toplumun; birbirine düğüm olmuş aile yapılarını da inceleyeceğimizin küçük bir uyarısı olduğuna kanaat getirebiliriz belki de...

Yazarlardan eserlere

Anna sade ve eşsiz doğasıyla, basmakalıp bir adam olan Karenina'dan çok farklıdır. Eşine karşı sürdürebildiği saygı kavramı ve oğluna olan ortak hisleri dışında aralarında bir bağ söz konusu değildir. Kısacası Anna, toplum tarafından kabul gören iyi bir anneyken, aslında yalnız bir kadından fazlası değildir. Tanındık geldi değil mi; herhangi bir isteği olmadığı farz edilen, adına karar verilmiş, toplumsal rolleri kabul etmekten başka yol bilmeyen ama her gün daha da kötüye giden ve en önemlisi, hissetme dürtüsünden arındırılmış bir anne figürü. Belki bizim dönemimizde çok rastlanmasa da, veya dışa vurulmasa da özellikle bir üst soy ağacına baktığımızda rahatlıkla Dolly gibi kadınlarla yaşadığımızı ve hatta onlar tarafından devam ettirilen bir neslin parçası olduğumuzu söyleyebiliriz.

Kendine ait bir alanı olmayan, evliliğini; doğurma makinesi ve ev işleri için seçilmiş adaylar olarak kuran üst nesillerimizde, benim en çok gözüme çarpan şey: yalnızlıkları. Birçok kültürde hala var olan; çocuğunu kendi istediği gibi şekillendirme eğilimi, arkadaşlığı ve düşünceyi çocuğundan bekleyerek tüm hayatlarını çocuklarına adamaları da bu yalnızlığın eseri. Hayatlarının amaçları çocuklarından ötesi olmayan bu yalnız kadınların çocuklarının ise, birçok psikolojik sorunla savaşması ve bu geleneği sürdürmesi de kesinlikle tesadüf değil.

Dahası Friederick Nietzsche de evlilikle ilgili sorunları, Leo Tolstoy'un Anna Karenina'sında iki ana çiftin ilişkisindeki birçok farklılığı kapsayan "Mutsuz evlilikleri yapan aşk eksikliği değil, arkadaşlık eksikliğidir" diye tanımlamış. İster 19.yüzyılda ister 21. yüzyılda olsun, her şey birbirine düğüm olmuş sorunlu bireylerden topluma karışıyor.

Yazarlardan eserlere

İnsanlar hayatlarında bir amaca ihtiyaç duyuyorlar; varoluş sebebine, inanca, var olmaya, kısacası kendilerini tanımlayabilmeye. Yüzyıllardır süregelen ideolojiler etrafında ise amaçları tamamen yanlış şekillenebiliyor; aşka bürünüyor, paraya bürünüyor, güzelliğe bürünüyor, dine bürünüyor, ama en tehlikelisi de tutkuya bürünüyor. Aynı Anna gibi kendi dünyalarının sahibi olamayan insanlar geçici adrenalinler peşinde kör oluyor ve yukarıda bahsettiğim tüm o şekil değiştiren amaçların tutkusu ile kölesi oluyor, ta ki; kör oldukları yerden parçalanıncaya dek.

Tolstoy'un "Anna Karenina"da bizimle aradığı tutku keşfi ise nihayetinde mutluluğun doğası, insan arzularının karmaşıklığı ve bireylerin tatmin arayışında yaptıkları seçimler üzerine yoğunlaşır. Roman, kişinin kendisi ve başkaları için sonuçlarını düşünmeden kontrolsüz tutkulara yenik düşmesinin tehlikeleri hakkında uyarıcı bir hikâye olduğu kadar, tüm bu tehlikenin altında yatan gerçeğin toplum tarafından belirlenen ahlaki kodların, ve kadınların hayatları üzerindeki cinsiyet bazlı baskının neden olduğunu anlatan bir hikayedir de.

Yazarlardan eserlere

Tolstoy'un, "Anna Karenina"daki tutku tasviri oldukça karmaşık ve çok yönlüdür. Tutkulu aşkın dönüştürücü ve coşkulu doğasının yanı sıra yıkıcı potansiyelini de keşfeder. Anna ve Vronsky'nin aşkı başlangıçta onlara muazzam bir neşe ve tatmin getiren, görünüşte eylemlerini haklı çıkaran bir güç olarak tasvir edilir. Ancak ilişkileri ilerledikçe, sosyal dışlanmaya, suçluluk duygusuna ve bireysel kimliklerinin giderek erozyona uğramasına yol açar. Kendi benliklerini tanımlama şekilleri ve hayatlarının merkezinde kurulmuş olan bir ilişkileri vardır. Tutku ile hayal edilen ve zaman aşımına uğrayarak beklentilerin altında kalan aşkları, çifte mutluluk standartları olan karakterimiz Anna'yı, ilişkisini ve kendini yok eden bir hale dönüştürür. Sevgilisinden hamile kalması nedeninin altına sığınarak, oğlunu ve kocasını geride bırakıp İtalya'ya kaçtığında; boşanmasından da kaçtığında, hem aşkını hem de hem de itibarını korumayı hedeflemiş bir kadın olduğu göz ardı edilemez bir gerçeğe bürünür.

Kendini "ikna ettiği" tercihlerinin ardından, evine dönüp oğlunun doğum günü partisine katılmak ister Anna. Fakat gördüğü muamele, dışlanma ve sevmediği adamdan olan çocuğuna beslediği sözde sevgisinin gerçekliği bir yel gibi hissettirir kendini ona. Anna tren istasyonunda cömertliğine ve ona vaat edebileceklerine âşık olduğu adama yine tren istasyonunda veda eder. Ölümü, hikayelerinin başladığı istasyonun raylarına kendisini feda etmesiyle gerçekleşir. Belki de mutluluğun geçici sarhoşluğunun ardından, acı çekmeye alışık doğasını besleyerek, son nefesinde yaşadığını hissetmeye çalışır Anna.

Yazarlardan eserlere

Anna ölür, hikâye devam eder.

Tolstoy'un birçok eserinin tersine bu romanının felsefi gerçeklikler ile bezenmediği de söylenir. Anna öldüğünde “Anna Öldü” nidalarıyla yerde kıvranan Leo Tolstoy, belki yaşamak için tek çaresi ölmek olan kadınlara, belki de devam etmesi gereken yaşamların yüküne gözyaşı dökmektedir kim bilir. Hikâyenin devamında, hayatının anlamını tren raylarına gömen Anna'nın yerine Levin kendi iç dünyasıyla barışarak, sevmeyi ve özveriyi deneyimler. Hem dönemin ideolojik cinsel temelli çatışmalarını hem de insan doğasında var olan çatışmaları yerle bir eder. Kendisini hayatının merkezine koyarak çıktığı bu yol, iyiliği ve güzelliği şekillendirme çabasında son bulur.

Aşk romanı olarak tanımlansa da Tolstoy'un tutkuyla sarmalanmış insan doğasını, ilişkilerini ve hayatın anlamını sorgulayan arayışı aslında en felsefik romanlarından biri olabilir mi, ne dersiniz?

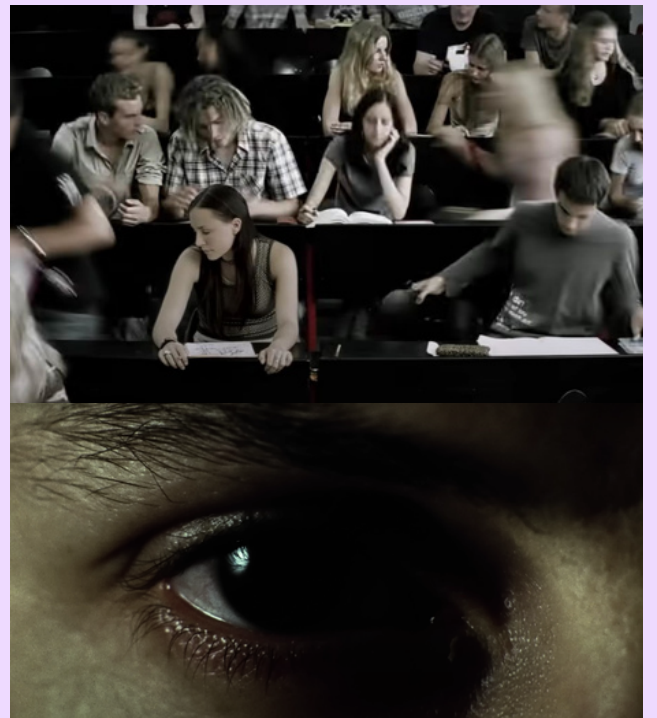
LINKIN PARK

Somewhere I Belong

Linkin Park: İsyanın Sesi

Müziğin derinliklerinde gezinen bir grup, sıradanlıkla boğuşan bir neslin sesi olmayı başardı. Linkin Park; yarattıkları sarsıcı ve etkileyici müzikle Rock müzik dünyasına kendilerini altın harflerle yazdırdığını ve milyonlarca insanın gönlünü fethettiğini herkes bilir. Özgün tarzları, çarpıcı sözleri ve enerjik sahne performanslarıyla geniş bir hayran kitlesi edindiler, ve her ne kadar son zamanlarda piyasada pek gözükmeseler de sevenleri hala azımsanamayacak kadar fazla...

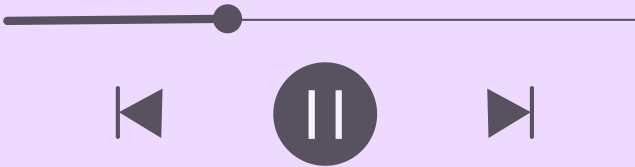
Müzişyenlerden kelimelere

Linkin Park'ın müzikal yolculuğu, alternatif rock ve nu-metal tarzının önde gelen isimlerinden biri olarak başladı. Grup, Chester Bennington'ın çarpıcı vokalleri ve Mike Shinoda'nın rap yetenekleriyle tanınıyor. Bunun yanı sıra Brad Delson, Rob Bourdon, Dave "Phoenix" Farrell ve Joe Hahn gibi yetenekli müzisyenler, grup için vazgeçilmez bir parça haline gelmişlerdir.

Neredeyse her çıkan albümde tarz değişikliğiyle ve deneysel melodilerle tanıdığımız Linkin Park, aslen California merkezli bir gruptur. Grup üyeleri Amerika'dan Japonya'ya hatta oradan Kore'ye kadar uzanan çeşitli kökenden insanlarla oluşmuştur. Grubun en bilinen parçalarından biri olan "Numb" vaktinde kimimizin ergenlik vakitlerine denk gelmiş, kimimizin de isyankar modda takıldığı zamanların baş tacı olmuştur. Bir kilisede çekilen ve derin bir öfke ve arayış içeren klip, on altı yıl sonra bile hala dinleniyor...

[LINKIN PARK]

Müzişyenlerden kelimelere

2017 yılında Chester Bennington'ın ani ölümüyle müzik dünyası, müzisyenler ve dinleyiciler adeta taşan bir baraj gibi büyük bir kederle, boğuldular. Grubun mihenk taşlarından birinin kaybı derin bir acı ve doldurulamaz bir boşluk yaratsa da, geride kalanlar Chester'ın anısını yaşatmak için müziğı bırakmama ve her şeye devam etme kararı aldılar.

Linkin Park'ın müziğı, içtenlikle ifade edilen duygusal derinlikleri ve hayata dair çalkantıları yansıtan sözleriyle dinleyicilerini etkilemeyi sürdürüyor. Grup, müziğın gücünü kullanarak genç nesillere umut, cesaret ve güç veriyor. Linkin Park, sadece bir Rock grubu değil, aynı zamanda bir duygu dili, bir hareket ve isyanın sesi olarak da anılıyor.

Müzişyenlerden kelimelere

Bu sayımızda, ele alacağımız parça ise, nispeten pek bilinmeyen ‘Somewhere I Belong’ parçası. 2003 yılında çıkan Meteora (Bonus Edition) albümünün 3. Şarkısı olan Somewhere I Belong, albümün kuşkusuz en etkileyici şarkılarından biridir. Genel anlamda şarkının sözlerine baktığımızda, derin bir varoluş sancısı ve nereye ait olduğunu tutkuyla arayan bir portre görüyoruz.

Verse bölümündeki ‘I had nothing to say / And I’d get lost in the nothingness inside of me’ sözleri bile aslında pek çok şeyi rahatlıkla anlatıyor. Bu dizelerden de anlayabileceğimiz üzere, derin bir pişmanlık; hatta yasın beş evresindeki kabullenmenin yaşandığını görebiliyoruz. Birinci verse kısmında, ‘And I let it all out to find / That I’m not the only person with these things in mind (Inside of me) / But all the vacancy the words revealed / Is the only real thing that / I’ve got left to feel’ sözleri, acısını kusarken bir anlığına durup, yaşadıklarını ve hissettiği duyguları sadece kendinin yaşadığını fark etmediği bir anın kanıtı adeta. Ne olursa olsun, kara bulutlar bir anlığına olsun dağılmıyor.

Müzişyenlerden kelimelere

Nakaratta biraz olsun güneşin sızdığını ve bir iyileşme isteğinin fırtınaya başkaldırdığını fark ediyoruz. “I wanna heal, I wanna feel / What I thought was never real” dizeleri aslında her şeyin bir süreçten ibaret olduğunu, bütün bunların geçeceğini kendine hatırlatmaya çalışan ve yavaş yavaş hatırlayan birilerinin ufak çığlıkları gibi görünüyor.

Dayak yemek yerine bu şarkıyı dinlemek hepimiz için daha zahmetsiz olacak gibi gözüküyor.

Şaka bir yana, “I wanna find something / I’ve wanted all along / Somewhere I belong” dizeleri asla ait olamamayı, hiçbir yere kendini yakıştıramamayı, insanın bazen kendine bile yük olduğunu hatta gurbetçi değil; gurbetin ta kendisi olduğunu hatırlatıyor.

Müzişyenlerden kelimelere

2. Verse kısmında tekrardan bir hüzne dönüş görmekteyiz. Sanki gün batımına giden üstü açık bir arabanın içindeyiz, de, o yol bizi hüznünlerin ve kayıpların olduğu bir şehre götürüyor gibi. Şaşkınlığın inceden inceye insanı sarıp sarmaladığı bu dizelerde, tekrardan pesimistlik duvarları ile çarpışıyoruz; tıpkı şu dizelerde olduğu gibi: “ And I’ve got nothin’ to say / I can’t believe I didn’t fall right down on my face / (I was confused) Lookin’ everywhere only to find” En sonda da kendini suçlamaya başlıyor insan: “And the fault is my own, and the fault is my own”.

Bridge kısmı gittikçe pişmanlıklarla dolup taşmaya başlıyor. Asla sözleri veriliyor, hedefler koyuluyor, aksiyona geçme umudu ise had safhada. Chester Bennington haykırıyor bir kez daha: “I will never know myself until I do this on my own / And I will never feel anything else until my wounds are healed / I will never be anything ‘til I break away from me / I will break away, I’ll find myself today”. Konfor alanından çıkmadan gelişmenin olmadığı gibi, anladığımız kadarıyla Chester’a göre de yaralar tamamen iyileşmeden bir daha hiçbir şey hissedilmiyor...

Ayın öne çıkanları

TEMİMİZ

2023

PAZARTESİ	SALI	ÇARŞAMBA	PERŞEMBE	CUMA	CUMARTESİ	PAZAR
					Denizcilik ¹ ve Kabotaj Bayramı Kurban Bayramı 4. gün	2 Dünya UFO Günü
3 Dünya Plastik Poşet Kullanmama Günü	4	5 Bikini Günü	6 Dünya Öpücük Günü 	7 Dünya Çikolata Günü 	8	9
10 Dünya Hukuk Günü 	11 Dünya Nüfus Günü	12 Dünya Basit Yaşama Günü	13 Patates Kızartması Günü 	14 Dünya Kebab Günü 	15 Demokrasi ve Millî Birlik Günü	16
17 Dünya Emoji Günü 	18	19 Dondurma Günü 	20 Dünya Satranç Günü 	21 Abur Cubur Günü 	22 Dünya Hamak Günü 	23
24 Gazeteciler ve Basın Bayramı Dünya Kuzenler Günü	25	26	27	28 Dünya Hepatit Günü Aşure Günü	29 Dünya Kaplan Günü 	30 Dünya Dostluk Günü Dünya Cheesecake Günü
31						

PASSION

[pash-uhn]

It comes from ‘the sufferings of Christ on the Cross; the death of Christ’ from Old French passion. Especially after Jesus Christ was crucified, this word was widely used in that times. Also, it comes from Late Latin ‘passionem’ which means ‘suffering, enduring’. Additionally, in Middle English sometimes people used this word as ‘the state of being affected or acted upon by something external’. The word ‘passion’ is strongly connected with ‘suffering, pain’ we can say. Ironically, the word pain is related to agonising, dreadful senses. Yet when we look deeply into the quantity, we see that the word passion is beneficial for a person’s life, especially for the life stage. To sum up, the word ‘passion’ has lots of different meanings and life experiences in itself.

SOUL

[sohl]

In this word, unfortunately the situation is a little bit complex. Its origins can be traced back to Old English, Latin and Greek. In Old English, the word “soul” was “sawel” or “sawol”. This word was used to refer to the spiritual or immortal essence of a person, often associated with the concept of life and concept of being. It has been suspected to have meant “coming from / belonging to the sea”. This makes us think about Achiellus, and also his mother from Illiad by Homer. Interestingly, the Latin word for “soul” is “anima”. The word “anima” can be translated as “breath” or “spirit”: In Sufi literature, the soul is so important that many philosophers think about the soul and the importance of it.

ROMANCE

[roh-mans]

The word “romance” is originated from the Old French and Latin. The term referred to a narrative in the vernacular language (as opposed to Latin) during the medieval period. These narratives often focused on “chivalry, love, and adventure” and were written in verse or prose. If we are to give an example, “Sir Gawain and The Green Knight” would be a great source. In Latin, the word “romanice” itself was derived from “Romanicus” which means “of Rome” or “Roman”. Time passed and the term “romance” expanded in meaning to include stories or narratives that focused on “idealized love”. It represents a genre of literature nowadays, but of course, we can easily say that this type of “romance” is the real “romance”.

ATTRACTION

[uh-trak-shuhn]

The word “attraction” comes from the Latin word “*tractio*”. The Latin term is formed by combining the prefix “*ad-*” (which means “to” or “towards”) and the verb “*trahere*” (which means “to draw” or “to pull”). With this little information, we can easily say that there is a great correlation between signifier and signified, similar to Shakespeare’s plays. In its original Latin form, it meant “the act of drawing or pulling towards.”, this is the central concept of attraction as we understand and use it today. Over time, the word evolved in meaning to encompass various contexts, including both physical and abstract senses. Today, we mostly use this word in a sexual meaning, this shows us language is a living creature and it changes and develops over time.

STORM

[stawrm]

The word “storm” derived from Old English. It originally referred to a violent disturbance in the atmosphere, specifically a strong wind accompanied by rain, thunder and lightning. It denoted the powerful and chaotic forces of nature. If we are to give an example, we can strongly say that “storm” plays a big role in Shakespeare’s play “Hamlet”. Storm, as if it is character, plays a crucial metaphorical role. It shows the violence, chaotic forces of nature and it emphasizes the idea of a violent movement. Also, The Proto-Germanic root “sturmaz” also gave rise to related words in other Germanic languages. For example, in Old High German, the word for “storm” was “sturm”, while in Old Norse it was “stormr”.

EXISTENCE

[ig-zis-tuhnt]

The word "existence" has its origins in Latin and can be traced back to the combination of two Latin roots. The Latin root "ex-" means "out" or "out of," while "sistere" means "to stand" or "to be." When combined, these roots form the Latin word "existentia," which means "being" or "existence." In turn, "existentia" is derived from the verb "existere," which translates to "to come forth" or "to appear." The word "existence" entered the English language from Latin in the 14th century, retaining its original sense of "the state or fact of having being." It refers to the state of being alive, real, or present. "Existence" encompasses the broader concept of existing or being, beyond mere physical presence. It includes the ideas of consciousness, self-awareness, and the experience of being in the world. In contemporary usage, "existence" refers to the fundamental state of being alive and having reality. It encompasses the entire range of existence, from individuals to objects and abstract concepts. Just like Jean-Paul Sartre says: ‘Every existing thing is born without reason, prolongs itself out of weakness, and dies by chance.’

sizden gelenler

Simay SIĞIRCI ✦ The Sun şiiri

Hüseyin ARSLAN ✦ The House şiiri

Batuhan ÇAĞLAYAN ✦ Ağırkanlı Od şiiri

Rabia Mihriban ARABACI ✦ Dört mevsim fotoğrafları

Zeynep ARITOPRAK ✦ Senfoni fotoğrafları

Ali GÜVEN ✦ Denizli'den fotoğraflar

*hepinize
teşekkür ederiz!*

THE SUN

I swallow the sun
Her light burns inside of me
Guides me every way
Burnt crumbs inside of me
Feeds her.

SİMAY SİĞİRCİ

THE HOUSE

*Bazen kendimizi o kadar kaptırırız ki
üniformanın büyüüne ne kişiliğimiz kalır ne de
bir zamanlar kendimizi adadığımız şu
ahlak kuralları, eşyanın ta kendisi oluruz
bizzat, upuzun saçlarımız son kez uzanır
pencerenin pervazından yanan bir evin içinde.*

*İşte şimdi anılarımın kokusunun sindiği
evimin her bir köşesi, gözümü kapattığımda
gördüğüm kabuslarımın yanında, yer kürenin
en dibinde saklanır ama ben bulurum onu
yanımda küçük kardeşimle, masallar okurum
ona uyuya kalır omzumda huzurla.*

*Yalnızlığın en can yakan tarafı ne kadar
yalnız olduğunu anlatacak kimsenin
olmamasıymış, hayatını adadığın evin
merdivenlerinin, penceresinin, duvarlarının
sana yabancılaşmasıymış.*

*Yalnız bir fareyim ben, bu dünya beni
öylesine büyüttü ki gözünde küçücük kaldım
tavanumdaki hamamböceklerinin önünde.*

*Uykumdan uyanıp gözümü açtığımda, yüzümü musluğumdan akan paslı suyla yıkadığımda
ansızın fark ediyorum evimin tir tir titrediğini, üşüdüğünü
her şey için çok geç olmadan, gömülmeden denizin kalbine kucaklamalıyım evimi,
götürmeliyim onu ayaklarının ıslanmadığı kara parçalarına
sis yaklaşıyor, yutuyor artık tüm sevdiklerimi elimde bir dümen geliyorum
bekleyin beni.*

Hüseyin ARSLAN

10 Haziran 2023

Paloma Baeza'nın The House Filmine Övgü

Ağırkanlı Od

Dingin akşam — peçeli toprakların üstüne
kapatıyor tamamen dibindeki tortu ile —
güneşin ışığı, bir buz perdesi kurup
hayalleri zincirleyecektir; ölüyü
ve... tayfı, süngüye.

Odunu av eyleyen ateş;
kıvılcımı toprakta süzen, üzengi
yılğının, yığının. Odun süngüye takılı
ve akşamın kuru, mat şelalesi
taşır sakın, sakil yırtıcıları.

Dönüşü yok bu sabahın.

Ağırkanlı od,
lambaları ezen karanlık.

Yarım olan,
yakınsayan beyaz uyku.

Bengi karanlık, lav alüvyonları üzerinde
Yıkıp şekillendiriyor olan'ı. Güneş, hiç
yok. Unut ışığı. kavislerinde yanan
odunun kıvılcımı bu; toprak da
şurada zincirlendi işte.

Kanayangı, direncil ateş
daha ne bekliyorsun?

Batuhan ÇAĞLAYAN

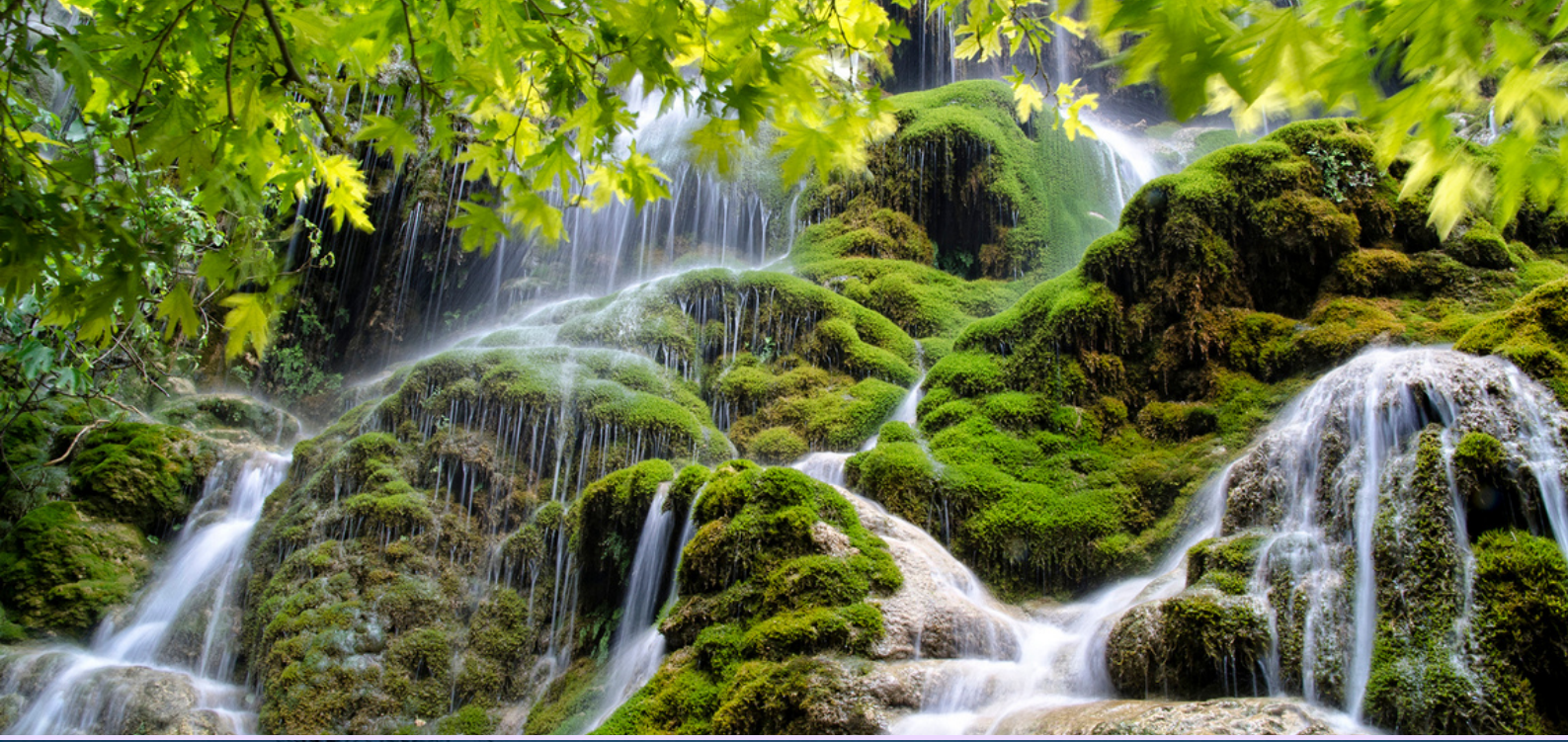

Rabia Mihriban ARABACI

49. SAYFA

Zeynep ARITOPRAK
50. SAYFA

kaynakça

Mitoloji

Wikipedia & Vikipedi

World Mythology: An Anthology of the Great Myths and Epics – The Middle East - Egypt Section (pg 159-167)

Bir Nefeste Dünya Mitolojisi – Mark Daniels

Özhan Öztürk – Dünya Mitolojisi - Bastet (Mısır Mitolojisi), Nika Yayınları, Ankara, 2016

Open AI

Film

<https://www.insancaakademi.com/prestij-film-analizi-the-prestige/>

Ressam

<https://www.gardnermuseum.org/experience/collection/10953>

<https://www.dailyartmagazine.com/storm-on-the-sea-of-galilee/>

<https://www.wikiart.org/en/rembrandt/christ-in-the-storm-1633>

Yazar

<https://www.studysmarter.us/explanations/english-literature/american-literature/anna-karenina/>

<https://www.cliffsnotes.com/literature/a/anna-karenina/character-analysis/anna-karenina>

<https://stephenhand2012.wordpress.com/2017/06/26/tolstoys-anna-karenina-passion-is-not-love/>

<https://filmloverss.com/tutkunun-retorigi-anna-karenina/>

Müzik

Vikipedi & Wikipedia

Genius.com

Spotify

Etimology

<https://www.dictionary.com>

<https://www.etymonline.com>

<https://www.merriam-webster.com/>

<https://ahdictionary.com/>

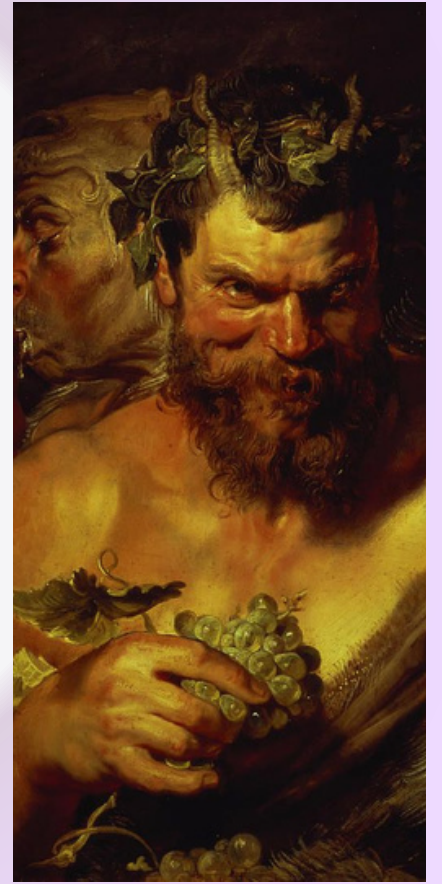
<https://chat.openai.com>

"Love is a thyng as
any spirit free.
Wommen, of kynde
desiren libertee..."

"Aşk, özgür bir ruh
gibi bir şeydir;
Kadınlar doğaları
gereği özgürlüklerini
severler..."

THE CANTERBURY TALES:
THE FRANKLIN'S TALE

"Gehwæper sceal for his
unfæpmum æfre strivean."

"Dæs ofereode, þisses
swa mæg!"

"Neler neler geçmedi
ki, bu da geçer!"

BEOWULF

"Herkes kendi açık
denizlerinde yolculuk
ederken daima
çabalamalıdır."

THE SEAFARER